

Πασχαλινό μήνυμα του Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσιών ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Πασχαλινό μήνυμα

του Πατριάρχου Μόσχας και Πασών των Ρωσιών ΚΥΡΙΛΛΟΥ προς τους αρχιερείς, ιερείς,
διακόνους, μονάζοντες και όλα τα πιστά τέκνα της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας

Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν

τὸ νῖκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ!

(Α΄ Κορ. 15,57)

**Πεφλημένοι εν Κυρίῳ Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς, Σεβαστοί Πρεσβύτεροι και Διάκονοι,
Θεοφιλείς Μοναχοί και Μοναχές, Αγαπητοί μου Αδελφοί!**

Αυτή τη μεγάλη και λαμπροφόρα ημέρα συγχαίρω όλους εσάς διά το Πάσχα Κυρίου και
προσαγορεύω τον ἕκαστο διά του αρχαίου και αγίου παιάνος:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Αυτός ακριβώς ο χαιρετισμός, τον οποίον κατά τις λαμπρές ημέρες του Πάσχα επί αιώνες
απευθύνουν οι άνθρωποι ο ένας στον ἄλλο και επιμαρτυρούν το αληθές του προ δυο χιλιετιῶν
γεγονότος, εμπεριέχει μια τεράστια εσωτερική δύναμη. Είναι και ἄγγελμα της νίκης, και ἔκκληση
της χαράς, και ευχές ειρήνης, και ἐλπίδα, και παρηγοριά διά κάθε ἄνθρωπο.

Εκεῖνος, ο Οποῖος ἐγεννήθη εκ της Αχράντου Παρθένου Μαρίας, ἀθῶως υπέστη τα φοβερά πάθη,
εσταυρώθη και ἀπέθανε εν μέσω δυο ληστῶν επί του σταυροῦ, Αυτός πρώτος εκ των ἀνθρώπων
ἀνέστη εκ νεκρῶν. «*Ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε*» (Ματθ. 28,6). Κενός ο τάφος. Ἐμειναν μόνον τα
οθόνια διά των οποίων ἦταν τυλιγμένο το Σῶμα Του. Οι μυροφόρες γυναῖκες ἀφού προσήλθαν στον

τάφο του Κυρίου «*λίαν πρωϊ...ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου*» (Μκ. 16,2) δεν βρήκαν εκεί τον Ιησού, διότι ούτε ο λίθος, διά του οποίου κεκλεισμένο ήταν το μνήμα, ούτε η κουστωδία, αλλά ούτε ο ίδιος ο θάνατος ήταν δυνατόν να εναντιωθούν στη μεγάλη δύναμη του Θεού Ζώντος. «*Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν*» (Ης.5,14), ο αλαλάζων ἄδης ήταν να καταπίει τον πλέον ισχυρότερο εχθρό του, αλλά αντί αυτού τρόμαξε, διότι ελαμπρύνθη από το φως της Θεϊότητας. Ο Χριστός αφάνισε τη φθορά και κατέστρεψε το θάνατο.

Διά του πρώτου ανθρώπου, ο οποίος παρήκουσε τον Πλάστη του και αποξενώθηκε από την Πηγή της αιωνίου ζωής, το κακό εισήλθε στον κόσμο και η αμαρτία επικράτησε ανάμεσα στους ανθρώπους. Ο Χριστός δε ως «ἔσχατος Ἰδὰμ» (Α΄ Κορ. 15, 45) νίκησε το θάνατο πνευματικό, ψυχικό και σωματικό. «*Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἰδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται*», μαρτυρεῖ ο Απόστολος Παύλος (Α΄ Κορ. 15,22). Όλα όσα απωλέσαμε εν τῷ πρώτῳ Ἰδὰμ ἀνακτήσαμε εν τῷ Χριστῷ. Το Πάσχα Κυρίου εἶναι πράγματι «*το μεγαλύτερο δῶρο της Θείας οικονομίας*» (Όσιος Θεόδωρος Στουδίτης).

Αφού υπερέβη την αποξένωση από το Θεό ο Σωτήρας μας δώρισε τη δυνατότητα να ενωθούμε μαζί Του. Καθώς λέγει ο Όσιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, διά του Σταυρού του Κυρίου «*ἡ ἀνάστασις δεδῶρηται<...>πύλαι παραδείσου ἠνοιγήσαν, ἡ φύσις ἡμῶν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ κεκάθικε, τέκνα Θεοῦ καὶ κληρονόμοι γεγόναμεν*» (Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, Κεφ. 84). Όλοι καλούμεθα ὅπως ἀξιωθούμε αὐτοῦ τοῦ δῶρου.

Ο Υἱός του Θεού αφού προσέλαβε τη φύση μας, έγινε ὅμοιος με εμας κατά πάντα, ὅμως χωρὶς αμαρτία. Διά του επίγειου βίου και των σταυρικών παθῶν Του μας ἄφησε υπόδειγμα της ἄκρας ταπεινώσεως και υπακοῆς στον Ουράνιο Πατέρα, υπόδειγμα ἀγῶνος κατά των πειρασμῶν και σκανδάλων, ενώ διά της Αναστάσεώς Του κατέλυσε τα δεσμά της αμαρτίας και μας εφοδίασε με δύναμη και μέσα να νικούμε το κακό. Ακριβῶς μέσω του ἀγῶνος αὐτοῦ ο ἄνθρωπος προοδεύει πνευματικά και ἀναδεικνύεται σε ἠθικῶς ελεύθερο πρόσωπο.

Ζούμε μια εποχή, ὅταν δεν εἶναι σπάνια η ελευθερία να ερμηνεύεται ως ασυδοσία. Αρκετοί πιστεύουν ειλικρινῶς ὅτι μόνον η εξουσία και ο πλοῦτος, η υγεία και η φυσική δύναμη εἶναι σε θέση να προσφέρουν λύτρωση, και συναγωνιζόμενοι στη λατρεία των ειδῶλων του αἰῶνος τούτου, πολύ συχνά αποτυγχάνουν στα βασικά, δηλαδή στην επίτευξη του ὄντως σκοποῦ της υπάρξεως. Ο Ἀναστάς ἀπὸ του τάφου Σωτήρ, αφού μας εδῶρισε την ελευθερία, μας ἀποκάλυψε το σκοπό αὐτό, ο οποίος εἶναι η επίγνωση της Ἀλήθειας (πρβλ. Ιω. 8, 32) και η εν Θεῷ ζωή.

Με την καταστροφή του φυσικοῦ θανάτου ο Χριστός υποσχέθηκε την αἰώνια ζωή, ὄχι ὅμως ως ἀπέραντη συνέχεια της ἐπὶ της γῆς πορείας μας, ἀλλά ως μεταμόρφωση ὅλου του ἀνθρώπινου εἶναι, με το ἴδιο το σώμα μας να ἀποκτήσει νέες ιδιότητες. Εν τη Ἀναστάσει του Κυρίου

μυστηριωδώς προεικονίσθη και η μέλλουσα να γίνει ανάστασή μας. Στην ερχόμενη Βασιλεία των Ουρανών, όπου δεν θα υπάρχει ούτε ο θάνατος, ούτε οι αρρώστιες, ούτε ο χωρισμός, ούτε ακόμα ο χρόνος, «*ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν*» (Αποκ. 21,4) και η χαρά θα είναι ατελεύτητος ενώ η αγάπη αιώνιος. Η νίκη του Κυρίου κατά του θανάτου μας προσφέρει ακλόνητη ελπίδα, ότι ακολουθώντας Αυτόν θα αναστηθούμε κι εμείς κατά τη Δευτέρα και ένδοξη Παρουσία Του για μια νέα ζωή, μια ζωή σε αδιάκοπη κοινωνία με τον Θεό.

Ας καταστήσουμε μετόχους στη χαρά εν τῷ Αναστάντι Σωτήρι ημῶν όλους όσοι χρήζουν του ενδιαφέροντος και φροντίδος: τους αρρώστους, τους ηλικιωμένους, τους πάσχοντες, τους εν θλίψει, τους φυλακισμένους, τους απόρους και αστέγους. Ως μιμητές των μαρτύρων της Αναστάσεως Αγίων Αποστόλων, μετά πίστεως και παρρησίας να αναγγείλουμε στους εγγύς και τους μακράν το χαρμόσυνο άγγελμα ότι αληθώς ανέστη ο Κύριος! Αμήν

Μόσχα,

Πάσχα 2013

σε άλλες γλώσσες:

- Ρωσική
- Γιακουτική
- Οσετίας
- Λευκορωσική
- Ουκρανική
- Λετονίας
- Καζαχική
- Τουρκμενική
- Ουζμπεκική
- Κιργιζική
- Αζερική
- Μολδαβική
- Γκαγκαουζική
- Αγγλική
- Γαλλική
- Ιταλική
- Ισπανική
- Κινεζική
- Ιαπωνικά